

VIII^{aj} Internaciaj Floraj Ludoj

A originoj de la Floraj Ludoj devas esti serĉataj en la mezepoko, kiam la kataluna lingvo atingis sian plej altan brilon. Tiam tiu ĉi festo estis partoprenata de la trobadoroj kaj ĝi okazis kun granda soleneco en la reĝaj palacoj meze de la tutlanda nobelaro.

Pro diversaj politikaj kaŭzoj malsupreniris iom post iom la kataluna lingvo kaj kompreneble la Floraj Ludoj sekvis saman vojon ĝis malapero, ĉar vere oni povas diri ke tiom defalis la kataluna lingvo ke ĝi ne plu estis deca esprimilo por spiritaj aferoj. Post kelkaj centjaroj dum kiuj fakte ĝi estas nur parolata, komencas iu poeto balbuti per ĝi siajn kantojn, sed la lingvo restas ankoraŭ plena de neperfektaĵoj.

Tiam, je la duono de la XIX.^a centjaro, kelkaj entuziasmoj de la patra lingvo restarigas sur novaj reguloj la antikvajn Florajn Ludojn kaj ĉiujare estas alvokitaj la poetoj al tiu festo. La rezultatoj de tiu entrepreno estas mirigaj: lingvo de ĉiuj forlasita renaskiĝas plena de vivo; ĝian purigadon komencas la literaturistoj kaj ĝin finas gramatikistoj, ĉar ĉiuj intelektaj homoj estas trenataj al tiu movado, kiu ebligis hodiaŭ la uzon de la kataluna lingvo por ĉiuj elmontraĵoj de la homa scio.

La organizintoj de la V.^a Internacia Kongreso de Esperanto en Barcelono (1909) prave opiniis ke kvankam la stato de Esperanto ne estis feliĉe la sama, ĝi multe povus gajni se oni enkondukus tiun feston en nia movado kaj ili tion faris okaze de la supredirita kongreso. Bedaŭrinde, la festo ne tute enradikiĝis en la esperanta vivo, eble ĉar oni konsideris ĝin kiel plian literaturan konkurson kaj ĝia *interna ideo* estis nekomprenata de multaj.

«Oni ne komprenis—diris nia kara amiko S-ro Pujulà en sia parolado dum la II.^{aj} Floraj Ludoj—ke en tiu festo la boneco de la verkoj estas konsiderinda, sed ne la ĉefa afero; ke la pli-malpli granda riĉeco de la premioj estas tute flanka detalo, kiu ne povas aŭ ne devas naski emocion; oni ne komprenis ke la objekto de ĝia celo estas la komunio de Popolo kaj Poeto ĉirkaŭ la altaro de Beleco kaj Poezio».

Efektive, tia estas la festo kataluna. Oraj kaj argentaj floroj estas la ordinaraj premioj; el tio devenas la antikva nomo de FLORAJ LUDOJ. Tamen la plej grava el la premioj estas natura floro kiu rajtigas la gajninton elekti Reĝinon de la Festo. Ni konservis tiun ĉi premion en la esperantaj Ludoj ĉar oni ne povas donaci premion pli valoran por la spirito ol floro oferota al fraŭlino kaj ŝin iganta simbolo de la Beleco en festo de Poezio.

Imagu nun la feston. La plej bela salono de la urbo ornamita per flagoj kaj girdandoj. La enurbaj aŭtoritatuloj kaj la juĝintaro eniras en ĝin por prezidi la feston kiun malfermas la urbestro. La nomo de la laŭreato per la na-

tura floro estas laŭte sciigata kaj la gajninto, akompanata de ĉiuj eminentuloj, eliras por alkonduki la Reĝinon elektitan. Ŝi eniras de la brako de la poeto, sekvata de Kortego de Amo konsistanta el kelkaj fraŭlinoj same kondukataj de la aŭtoritataj moŝtoj, dum ludas marŝon muzikistaro kaj aplaŭde salutas la publiko. La Reĝino okupas sian tronon kaj la poeto legas la premiitan verkon. Siavice estas alvokataj ĉiuj gajnintoj kiuj ricevas la premiojn de la manoj de la Reĝino kaj la festo finiĝas per altsenca parolado de la Prezidanto. Kun la sama soleneco kiel por la eniro la Reĝino kaj Kortego forlasas la salonon.

Jen rapide priskribitaj la festo kaj ĝia celo. La «Kataluna Esperantista Federacio» kredis ke estus domaĝe ke tiu festo malaperu el la esperanta movado kaj prenis sur sin la taskon organizi jam sep konkursojn. Ili donis al ni sufiĉe bonajn verkojn por nin konvinki ke ni estas sur bona vojo.

La nunan jaron, ĝi organizas la VIII.^{ajn} Florajn Ludojn laŭ la sekvantaj reguloj. Ni esperas ke la sukceso estos pli granda ol la antaŭaj tial ke la malhelpaĵoj de la militaj tempoj malaperis kaj tio permesos ke nia festo estu partoprenata, krom de la katalunaj, de multnombraj eksterlandaj samideanoj, kio igos la nunajn Florajn Ludojn plene internaciaj.

Al la esperantistaj verkistoj:

La Komitato de la VIII.^{aj} Internaciaj Floraj Ludoj vin salutas kaj invitas partopreni en la jenaj konkursoj:

ORDINARAJ TEMOJ

ORIGINALAJ TEKSTOJ:

- I.—Originala versaĵo kantanta *Amon*.
- II.—Originala *Ama* verko en prozo.

TRADUKITAJ TEKSTOJ:

I.—Traduko de la kataluna versaĵo «El Misteri de la Prada» originale verkita de Joan M.ª Guasch (Vidu la Martan numeron de K. E.)

II.—Traduko de la kataluna prozaĵo «L'Escarment» originale verkita de Josep Carner (Vidu la Martan numeron de K. E.)

EKSTERORDINARAJ TEMOJ

I.—Premio de Deputita Moŝto D-ro Narcís Pla i Deniel, konsistanta el 100 pesetoj, al la plej bona verko priskribanta popolan tradicion.

II.—Premio de la Grupo «Semo» de «Ateneu Enciclopèdic Popular»: 25 ptoj. al plej bona traduko de la artikolo de D. Martí i Julià «La Patria Universal».

III.—Premio de la Grupo «Barcelona Stelo»: 50 ptoj. al plej bona teatraĵeto taŭga por propagando.

IV.—Premio de la Societo «Nova Sento»: 50 ptoj. al la plej bona versaĵo adaptebla je muziko, inspirita laŭ la «interna ideo», taŭga kiel himno de la Societo «Nova Sento». Ĝi devos konsisti el 2 strofoj enhavantaj 12 liniojn ĉiu.

V.—De «Unió Deportiva», el Girona. Premio: 100 pesetoj. Temo: «Sporto». (La premiita verko iĝos proprajo de «Unió Deportiva»).

VI.—De S-ro Casià Costal, Direktoro de la «Normala Lernejo por Instruistoj» el Girona. Premio: 25 ptoj. Temo: Verko pri la infana psikologio.

VII.—De Lia Moŝto Markizo de Camps. Premio: Artobjekto. Temo: Laŭvola.

VIII.—De la Grupo «Ĝirona Espero». Premio: 50 ptoj. Temo: Versaĵo al la arbaro «La Devesa» el Girona.

IX.—De la Societo «Marte», el Girona. Premio: Artobjekto. Temo: Laŭvola.

X.—De Lia Moŝto Vicari Capitar de Girona. Premio: 50 ptoj. Temo: Kolekto de fidindaj sciigoj pri la Katolika esperanta movado en la mondo.

XI.—De la Moŝta Katedrala Kanonikaro, el Girona. Premio: 50 ptoj. Temo: Ritma traduko de la latina himno de Pentekosto «Beata nobis gaudia», laŭ Breviarium Romanum.

XII.—De la Rektora Moŝto kaj Klaŭstro de la Tridentina Seminario de Girona. Premio: 50 ptoj. Temo: Enkonduko de Esperanto en la pastrajn seminariojn.

XIII.—De «Grupo Escolar», el Girona. Premio: 25 ptoj. Temo: Esperanto kiel rilatigilo ĉe la internacia studentaro.

XIV.—De la «Unión Gremial y Patronal», el Girona. Premio: 30 ptoj. Temo: Grava utileco de Esperanto por la Komerco.

XV.—De «Coliseo Imperial», el Girona. Premio: 25 ptoj. Temo: Laŭvola.

XVI.—De «Schola Orpheonica», el Girona. Premio: Artobjekto. Temo: Laŭvola.

XVII.—De «Instituto General y Técnico», el Girona. Premio:

